

[Skatteministeren]

terådene være samt Landsskatteretten. Landsskatteretten skal dog kun tage sig af principielle sager. Det spørgsmål, jeg så må stille fru Pia Gjellerup, er: Hvad i alverden skal ligningskommissionerne dog så lave? For det, ligningskommissionerne faktisk laver i dag, er at behandle klager, fordi selve skatteansættelsen er uddelegeret til skatteforvaltningerne. Hvis det skal fjernes fra ligningskommissionerne, må man da spørge fru Pia Gjellerup om, hvad i alverden ligningskommissionerne så skal tage sig til.

Det næste spørgsmål, man må stille, er: Hvis Landsskatteretten alene skal behandle sager af principiel karakter, hvem skal så afgøre, hvad der er sager af principiel karakter? Skal det gøres til genstand for en selvstændig klagebehandling, hvad der er af principiel karakter?

Jeg må forstå fru Pia Gjellerup sådan, at sager, der ikke er af principiel karakter, ikke kan ankes til Landsskatteretten. Jamen hvis nu en borger er utilfreds med en afgørelse om, at sagen ikke er af principiel karakter, hvor skal man så påklage den afgørelse hen? Skal Landsskatteretten så foretage en selvstændig sagsbehandling af en klage over, at sagen ikke må komme til Landsskatteretten? Det vil vist komme til at virke overordentlig bureaukratisk og stærkt forsinkende for sagernes behandling. Jeg tror, at jeg må fraråde den model, men det får vi selvfølgelig lejlighed til at drøfte nærmere i det videre udvalgsarbejde.

Jeg vil godt sige, at når regeringen søger at opnå 2-instansprincippet ved at bevare ligningskommissionerne og Landsskatteretten, er det for det første, fordi det er vigtigt at bevare nærhedsprincippet også i klagebehandlingen, sådan at så mange sager som overhovedet muligt finder deres endelige afgørelse allerede i kommunen, og det opnår man ved at bevare ligningskommissionen som første klageled. Når det er vigtigt at bevare Landsskatteretten, er det, fordi det er nødvendigt at have et samlet landsdækkende organ til at være sidste led i den administrative klagebehandling, hvorfra der kan komme ensartede afgørelser, og det er så det, der har ført til, at det er skatterådene, der foreslås nedlagt.

Det er ikke udtryk for utilfredshed med det arbejde, der har fundet sted i skatterådene, men hvis den givne opgave er at afkorte klagevejene ved at gå over til to instanser i klagebehandlin-

gen, må man altså finde et af de tre nuværende led og skære det væk, og skatterådene er altså den instans, vi bedst kan undvære. Derfor er det dem, der foreslås nedlagt.

Så er der blevet stillet det spørgsmål, om Landsskatteretten så ikke vil drukne i sager nu, hvor skatterådene foreslås nedlagt.

Jeg mener ikke, at der på længere sigt vil blive nogen væsentlig ekstra sagsmængde i Landsskatteretten. Jeg tør da ikke udelukke, at der på kort sigt kan blive nogen ekstra tilgang, men på længere sigt er jeg overbevist om at det ikke vil blive tilfældet. Det skyldes navnlig, at der også i forslaget ligger, at sagerne skal forbedres bedre, end de i almindelighed bliver det i dag.

Forslaget går ud på, at når en skattesag skal behandles, skal der laves en egentlig sagsfremstilling, sådan at alle de faktiske forhold omkring skattesagen er oplyst, og den sagsfremstilling skal faktisk laves i samarbejde med skatteyderen. Sådan et system køres i dag ved skatterådene i Københavns og Frederiksberg Kommuner, og det har man haft overordentlig positive erfaringer med, idet 80 pct. af alle sagerne finder deres afgørelse dér og ikke går videre.

Hvis det gøres til et generelt princip i ligningskommissionerne, vil rigtig mange sager finde deres endelige afgørelse allerede ved ligningskommissionerne og ikke gå videre. Så tror jeg i øvrigt også, at det spiller en rolle, at ligningskommissionerne bliver helt uafhængige af selve skatteansættelsen, fordi den, der vil klage over den kommunale skatteforvaltnings skatteansættelse, så vil vide, når ligningskommissionen behandler sagen, at det er første gang, ligningskommissionen ser sagen og derfor kan se med friske, uafhængige øjne på sagen. Det tror jeg også vil gøre, at der bliver større accept af de afgørelser, der træffes i ligningskommissionerne.

Endelig vil jeg nævne, at de frikommuneforsøg, der har været, hvor man har sprunget skatterådene over, ikke tyder i retning af, at der bliver nogen væsentlig ekstra sagstilgang til Landsskatteretten.

Der har været en lille diskussion om ligningen af de meget store virksomheder. Der har været rejst det spørgsmål, om specielt mindre kommuner er i stand til at håndtere den opgave.